

ДО БРАТСТВОТО ОТ ДАЛ: ЗА ОНЕЗИ, КОИТО ОТПАДАТ

Винаги с радост си спомням за вас, благодарейки на Бога, че и в наши дни има такива ревнители за вярата и чистотата. И към вас могат да бъдат отнесени думите на апостола: „изобилва всичко у вас: вяра, слово, познание и всяко усърдие” (2 Кор. 8:7). А вярата е главната движеща сила на вашите души, главната сила на вашите думи, главната светлина на вашия разум и главният подтик на усърдието ви за спасение - вашето и на вашите ближни. Вие сте пример за това каква сила се получава, когато народната интелигенция и народът се обединят.

Вашето братство се състои от различни хора - и образовани, и необразовани, и земеделци, и чиновници, но всички се чувствате братя и Божии слуги. Всяка неделя вашият храм ехти от многогласно пеене. Вярвам, че и милосърдието ви не изостава по-назад от славословието. Единственото, от което се оплаквате, е отпадането на някои, които са се върнали към стария си начин на живот и към старите си навици. Оцапаното рухо на греха им е по-мило от чистата риза на добродетелите. Тютюневият дим по кръчмите им е по-приятен, отколкото благоуханието на тамяна. И най-глупавите песнички са по-привлекателни за ушите им от църковните песнопения. Всички те носят имена на апостоли и светци; дори се хвалят, че са сърби и православни, но всичко това при тях е като някакъв външен накит.

Какво да се прави? И по времето на Христос е имало отпадащи. Не четем ли в Евангелието: „От това време мнозина от учениците Му се върнаха назад и вече не ходеха с Него” (Иоан. 6:66). И сега какво? Да ги осъждаме и да разгласяваме наляво и надясно техните грехове? В никакъв случай. Далеч по-добре за тях ще бъде да чуят, че ние се молим за тях и че разказваме за чистотата на живота и поведението им, преди да отпаднат от братството. Все едно че не знаем нищо за облака, който е скрил слънцето на тяхната душа, все едно че знаем само за слънчевия им блясък. Да се правиш, че не забелязваш чуждата добродетел винаги е грях; а да се правиш, че не забелязваш чуждия грях не винаги е грешно. Молитвата за тях и споменът за предишния им добър живот рано или късно ще докоснат душите им. И мисля, че по този начин дори можете да придобиете отново своите изгубени братя и да се зарадвате за тях заедно с техните ангели.

Нека Бог ви зарадва с тази радост!